

کنگره بیژوهنتی سالبانه داننتجویان علوم بیژنتکی کنتور اردهمین

9 ییژم کنگره بین المللی داننتجویان علوم بیژنتکی جمهور اسلامه ایران

مجموعه خلاصه مقالات ارائه نتده

محورهای کنگره:

محورهای ویژه کنگره:

کنترل فنتار خون
کاهتر سوانح و حوادث ترافیکی

علوم بالینه پزشکی
علوم پایه پزشکی
دندانپزشکی
داروسازی
پیراپزشکی
مامایه و پرستاری
فیزیوتراپی و علوم توانبخش
بهداشت و تغذیه
طب سنتی و مکمل
قرآن پژوهی در طب
تحقیقات نظام سلامت
پژوهش درآموزش
فناوری های نوین
اخلاق در تحقیقات پزشکی
تحقیقات بین رشته ای
ابداعات و اختراعات

۶ تا ۱۰ آبان

دانشگاه علوم بیژنتکی مازندران

اثر مصرف خوراکی هوفاریقون بر سطح سرمی آنزیم‌های آسپاراتات و آلانین آمینو ترانسفراز در موش‌های صحرایی دیابتی شده توسط استرپتوزوتوسین

سپیده صدرانی (۱)، محمد حسن مقدم قوسیان (۲) مهرداد روغنی (۳)

۱- کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران

۲- گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران

۳- مرکز تحقیقات نوروفیزیولوژی دانشگاه شاهد، تهران

سابقه و هدف: دیابت قندی، یکی از شایع‌ترین بیماری‌های دستگاه گدد درون ریز بدن محسوب می‌شود که عوارض زیادی در بافت‌های مختلف نظیر قلب و کبد بدن‌بال دارد. از جمله شاخص‌های بافتی این عوارض مخرب، افزایش سطح سرمی دو آنزیم آسپاراتات آمینو ترانسفراز و آلانین آمینو ترانسفراز می‌باشد. کاهش سطح سرمی آلانین آمینو ترانسفراز سبب کاهش این عوارض می‌گردد. فلاونوئیدهای موجود در گیاه هوفاریقون از طریق کنترل سطح قند خون با دیابت و عوارض آن مقابله می‌کند. مطالعه حاضر با هدف ارزیابی اثر هوفاریقون بر سطح سرمی آسپاراتات و آلانین آمینو ترانسفراز در موش‌های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی، ۳۲ موش صحرایی نر نژاد ویستار (محدوده وزنی ۲۵۰-۲۰۰ گرم) به صورت تصادفی به ۴ گروه: کنترل، کنترل تحت درمان با هوفاریقون، دیابتی و دیابتی تحت درمان با هوفاریقون تقسیم شدند. القای دیابت به روش تزریق تک دوز داخل صفاقی STZ با دوز 60 mg/kg صورت گرفت. ۳ روز پس از تزریق استرپتوزوتوسین جهت اطمینان از دیابتی شدن موشها خونگیری انجام شد. (معیار دیابتی بودن موشها گلوکز سرم بیش از 200 mg/kg است). به غذای استاندارد دو گروه تحت تیمار میزان ۶،۲۵ درصد بودر گیاه هوفاریقون نیز اضافه شد. دوبار در هفته‌های اول و ششم از موش‌ها خونگیری به عمل آمد و سطح سرمی آسپاراتات و آلانین آمینو ترانسفراز اندازه‌گیری شد. داده‌های کمی حاصل با آزمون آنوای یکطرفه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: در هفته ششم میزان گلوکز سرم در دو گروه دیابتی و دیابتی تحت تیمار با هوفاریقون به طور معناداری ($p < 0.001$) بیشتر از نتایج هفته اول بود. در موشهای دیابتی شده، یک افزایش معنادار و بارز در سطح سرمی آلانین آمینو ترانسفراز ($p < 0.005$) و یک افزایش کمتر ولی در حد معنی دار در مورد آسپاراتات آمینو ترانسفراز سرمی ($p < 0.05$) در مقایسه با گروه کنترل مشاهده شد و درمان موش‌ها با گیاه هوفاریقون فقط سطح سرمی آلانین آمینو ترانسفراز را بطور معنی دار کاهش داد ($p < 0.05$) و کاهش معنی دار آسپاراتات آمینو ترانسفراز سرمی را بدن‌بال نداشت.

نتیجه‌گیری: تجویز خوراکی و درازمدت گیاه هوفاریقون می‌تواند موجب کاهش مطلوب و بارز میزان سرمی آلانین آمینو ترانسفراز در موش‌های دیابتی گردد که این می‌تواند تا حدودی نشاندهنده اثر حفاظتی آن بر کبد در حالت دیابت باشد.

واژه‌های کلیدی: دیابت، هوفاریقون، آمینو ترانسفراز، موش صحرایی، استرپتوزوتوسین